

زن و شعر

* زن و شعر

* زینب یزدانی

* انتشارات تیرگان، چاپ اول، ۱۳۸۶.

زنان وارثان حقیقی عطفوت و محبتند و تصویر زندگی در نگاه عاشقانه آنان شکل می‌گیرد. عشق در زن بی‌تردید از منبع ازلی سرچشمه گرفته است و با عشق‌های زمینی قابل قیاس نیست. چنین چشمه عشقی نه تنها نمی‌خشکد که هر روز پربارتر از قبل نمایان می‌شود.

در کنار چنین حقیقتی، گاهی زن با القاب و عناوین زشت به تصویر کشیده می‌شود. مقام سپند و گرانسنگ او به زوال می‌گراید و بعد از آن در دنیای عقل‌گرای امروز گم می‌شود. هرچند دستیابی به منشأ چنین اندیشه‌های نادرست و ناحق در مورد زن احتیاج به فرصت و مطالعه زیادی دارد اما در این نوشتار تلاش شده تا منشأ چنین تحولاتی جست‌وجو شود و نظریه‌های گوناگونی که در مورد زن بیان شده به صورت مستقیم یا غیرمستقیم بیان شود. این مطالعه برای اینکه مستند و همراه با دلایل محکم باشد از سخنان بزرگان و صاحب‌نظران در این زمینه استفاده شده است.

زن و شعر، نوشته زینب یزدانی در سه فصل تدوین گردیده است. فصل نخست اثر شامل کلیات و ملاحظات نظری است. در فصل دوم سیمای زن در ادبیات منظوم پیشین بررسی گردیده و فصل سوم کتاب سیمای زن در ادبیات منظوم امروز را شامل می‌شود. آنگونه که در پیشگفتار «زن و شعر» آمده است، هر انسانی در لحظه تنهایی و بی‌کسی به گذشته خویش می‌اندیشد و از روزهای آغازین زندگی یاد می‌کند. او مشتاقانه در انتظار روزی است که به خویشتن رجعت نماید.

هر کسی کاو دور ماند از اصل خویش

بازجوید روزگار وصل خویش (مولانا)

چنین بازگشتی میسر نمی‌شود مگر اینکه به زادگاه و وطن اول خود که همان بطن مادر است بازگردد و از وجود زن هستی خویش را دریابد. آن وقت به تکاپو می‌افتد تا به چنین جایگاه امنی بازگشته و خود را از چون و چراهای عقل نجات دهد و پیوند ابدی با عشق برقرار کند.